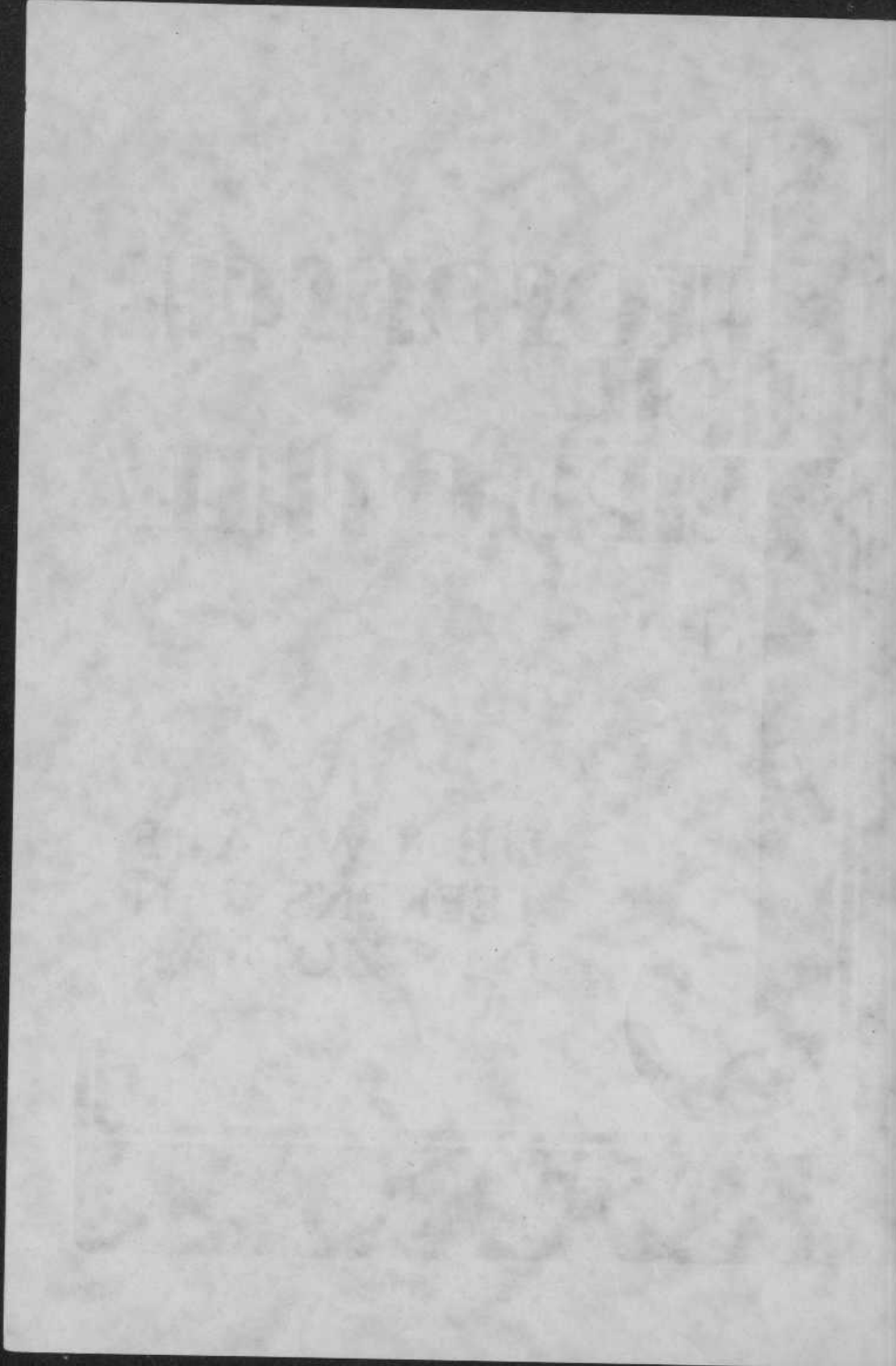

PHILOSOFISCHE STUDIE- BIBLIOTHEEK

N° 1

DE TWAALF
TEEKENS VAN
DEN ZODIAK

N 7511

W. Nieuwenhuis
Junii 1926

DE
TWAALF TEEKENS
VAN DEN ZODIAK
DOOR T. SUBBA RAO

VERTAALD UIT HET ENGELSCH
DOOR H.J. NEERVOORT V.D. POLL

1926
N.V. THEOSOFISCHE
VEREENIGINGS
UITGEVERS
MAATSCHAPPIJ
TOLSTRAAT 154
AMSTERDAM

UITSPPRAAK DER SANSKRIETSCH E LETTERS.

- a klinkt steeds als in *bak*.
 ā " " " " *baak*.
 c " ongeveer als *tsj* (Engelsch *ch*)
 ch " " " *tsjh*
 ç " " " *sj* met tongrug tegen 't ver-
 hemelte.
 d t als in 't Fransch of Duitsch.
 ḍ ṭ worden uitgesproken met tongtip tegen 't ver-
 hemelte.
 e klinkt steeds als in *beek*.
 g als in Fransch, Duitsch of Engelsch.
 h als *h* vóór, als *ch* na den klinker (als in *ach*), waar
 verbonden met een anderen medeklinker, is 't een
 aspiratie-teeken.
 ḥ is een overeenkomende sisklank vóór een sisklank
 of is naklinkende aspiratie.
 i klinkt steeds als in *wiek*.
 ī dezelfde klank langer.
 j klinkt ongeveer als *dzj* (Engelsche *j*).
 ḷ als *el* in *mantel*.
 ṁ als een neusklank gewijzigd door de volgende letter,
 bijv. als *m* voor *p*, als *ng* voor *k*.
 ṇ als de Fransche neusklank.
 o klinkt steeds als in *boon*.
 ph is een geaspireerde *p* (niet *f*).
 ṛ klinkt als *er* in *bakker*.
 ṝ is dezelfde klank langer aangehouden.
 ṣ ongeveer als *sj*, maar met tongtip tegen 't ver-
 hemelte.
 ṭ zie ḍ.
 u als *oe* in *boek*.
 ū dezelfde klank langer.
 v als *w*.
 y als *j* in 't Nederlandsch (Engelsch *y*).

THE STATE OF NEW YORK

IN SENATE,
January 1, 1891.
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE,
IN ANSWER TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE
MAY 1, 1890.
ALBANY:
J. B. LEECH, STATE PRINTER,
1891.

VOORWOORD.

Het is met genoegen dat ik gehoor geef aan het verzoek van de Uitgeefster, om in dit voorwoord iets te schrijven omtrent het leven van T. Subba Rao, één der grootste Occultisten van Zuid-Britsch-Indië. Ik doe dit met des te meer genoegen, wijl dit voorwoord bestemd is voor de vertaling van „The Twelve Signs of the Zodiac”, het eerste en wellicht meest belangrijke en interessante hoofdstuk van „A Collection of Esoteric Writings”. Dit is namelijk niet slechts van belang voor Astrologen of voor hen die de Astrologie bestudeeren, doch voor allen die belangstellen in Occulte Wetenschappen. In dit werkje zegt de schrijver letterlijk:

„Om de geheele Philosophie, die aan de twaalf teekens van den Dierenriem ten grondslag ligt, te begrijpen, moet, zooals ook Mevr. Blavatsky in „Isis Ontsluierd” zegt, de sleutel zeven maal omgedraaid worden.

Ik zal den sleutel slechts eenmaal omdraaien en U den inhoud geven van het eerste hoofdstuk van de Geschiedenis der Schepping."

Het volgende heb ik ontleend aan notities van Colonel H. S. Olcott, die destijds gepubliceerd zijn in „The Theosophist”.

„Mr. Subba Rao was lid van de Theosofische Vereeniging en stond in hoog aanzien, niet slechts bij alle leden, doch ook bij Madame H. P. Blavatsky, in het bijzonder om zijne groote kennis van bijna alle takken der Occulte Wetenschap. Mad^{me}. Blavatsky placht steeds zijn advies in te winnen, indien er moeilijke, ingewikkelde problemen op te lossen waren. Mr. Subba Rao heeft geen boeken geschreven over Occulte Wetenschappen, maar hij heeft een serie lezingen en artikelen nagelaten, waarvan hij ieder oogenblik gebruik maakte ten behoeve van bijdragen voor „The Theosophist”.

In 1887, ter gelegenheid van de Conventie der Theosofische Vereeniging, te Adyar gehouden, hield hij een reeks lezingen over „Philosophy of the Bhagavad Gītā”. Deze lezingen zijn later in boekvorm uitgekomen en nu nog verkrijgbaar.

Als wij in aanmerking nemen hoe moeilijk de Wijsheid van de Bhagavad Gītā te begrijpen is in weerwil van de vele Commentaren, die zoowel in Sanskrit als in vele Oostersche en zelfs in Westersche talen verschenen zijn, kan het ons niet verbazen dat zijn werkje nog heden, zoowel in Oostersche als in Westersche landen, bestudeerd wordt. Toen de artikelen van Mr. Subba

Rao in „The Theosophist” verschenen, kwamen van alle zijden verzoeken in om zijn werk in boekvorm te doen verschijnen. Gezien dit feit, heeft het me verbaasd dat tot heden geen Nederlandse vertaling van zijn boekwerken verschenen is.

„Subba Rao, H. P. Blavatsky, Damodar en Olcott waren door nauwe vriendschapsbanden verbonden.” Subba Rao was,” zegt Colonel Olcott, „klaarblijkelijk als hoofdwerktuig gekozen toen hij ons in 1882 uitnoodigde Madras te komen bezoeken en ons er toe te brengen het Hoofdkwartier van de Theosofische Vereeniging in deze stad te vestigen. Zijn belangstelling in onze Beweging bleef tot het einde van zijn leven onaangetast.”

Onze groote Vedantyn was van de Niyogikaste van de Smartha (Advaita) Brahmanen.

Hij werd geboren den 6^{den} Juli 1856 en overleed 24 Juni 1890, dus nog geen volle 34 jaar oud.

Zijn geboorteland was het Godavery District aan de kust van Coromandel. Vanaf het oogenblik dat hij in 1872 het Madras Presidency-College ging bezoeken, was zijn naam gemaakt; in 1876 behaalde hij de B.A. graad der Universiteit als eerste in zijn klas. In het laatst van het jaar werd hij belast met een hooge positie aan „The High Court” van Baroda, doch na een jaar keerde hij naar Madras terug om de B.L. graad te halen. Toen hij het uitleggen der Wet als zijn beroep gekozen had, maakte hij zijn leertijd door bij Messrs. Grant and Laing en werd als Vakil (Pleit-

bezorger) bij het Hoog-Gerechtshof ingeschreven in het laatst van 1880. Zijn praktijk zou veel lucratiever geweest zijn, indien hij minder aandacht had gewijd aan de Philosophie, doch hij voelde zich door een onweerstaanbare kracht hiertoe aangetrokken. Als een voorbeeld van zijn buitengewone knapheid, maken zijn vrienden melding van zijn schitterend geslaagd examen in Geologie in 1885, ofschoon het een geheel nieuw onderwerp voor hem was en hij slechts een week voor voorbereiding gehad had.

Merkwaardig is dat Subba Rao in zijn vroegeren tijd geen reden gaf om te denken, dat hij in het bezit was van Mystieke kennis. Zijn moeder vertelde, dat haar zoon het eerst over Metaphysica sprak, nadat hij vriendschapsbanden aangeknoopt had met de stichters van de Theosofische Vereeniging.

Toen was het alsof plotseling een Magazijn van Occult vermogen, dat lang in het vergeetboek was geraakt, voor hem geopend werd; hij begon zich zijn vorige leven te herinneren; hij herkende zijn Guru en kwam van dit oogenblik af weer met deze in aanraking en vervolgens met andere Mahatma's. Hij vertelde zijn Moeder, dat H. P. B. een groote Yogin was en dat hij vele vreemde verschijnselen in haar tegenwoordigheid had waargenomen. Zijn vroeger verzamelde kennis van Sanskrit-Literatuur kwam in dit leven weder tot hem terug en zijn zwager vertelde dat, als ge het één of ander vers reciteerdet uit de Gītā, de

Brahma-Sutra's of Upanishaden, hij onmiddellijk kon zeggen, waaruit het genomen was en in verband waarmede het gebruikt was."

Om een juist beeld te krijgen van het leven en de leeringen van T. Subba Rao, kan men niet beter doen dan zijn boeken zelf te bestudeeren. Ik kan niet anders dan de Uitgeefster geluk wenschen met de goede keuze uit zijn werken gedaan en beveel het werkje in ieders aandacht aan. Alleen zou ik hier nog aan toe willen voegen den wensch, dat ook alle andere in boekvorm verschenen lezingen en geschriften van dezen schrijver in het Nederlandsch mogen worden vertaald en uitgegeven.

J. L. M. LAUWERIKS.

DE TWAALF TEEKENS VAN DEN ZODIAK. 1)

De verdeeling van den Zodiak in verschillende teekens stamt af uit de grijze oudheid. Ze is wereldberoemd geworden en wordt gevonden in de astrologische stelsels van verschillende volken. De uitvinding van den Zodiak en zijn teekens is aan verschillende volken toegeschreven door verschillende oudheidkundigen. Door sommigen wordt vermeld, dat er aanvankelijk slechts tien teekens waren, en dat later een der teekens in twee afzonderlijke teekens verdeeld werd, terwijl een nieuw teeken hieraan werd toegevoegd, teneinde de esoterische beteekenis der verdeeling meer diepzinnig te maken, en deze terzelfder tijd voor het oningewijde publiek verborgen te houden.

1) Adyar Pamphlets No. 31.

Deze brochure is een herdruk van het belangrijke artikel van wijlen T. Subba Rao uit de Theosophist van November 1881. De aantekeningen, geteekend Ed. Theosophist, werden geschreven door Mevrouw H. P. Blavatsky.

Het is zeer waarschijnlijk, dat de werkelijke filosofische opvatting der verdeeling zijn oorsprong te danken heeft aan het een of ander volk in het bijzonder, en dat de namen, aan de verschillende teekens gegeven, vertaald werden in de talen der andere volken. Het hoofddoel van dit artikel is echter niet om uit te maken aan welke natie de eer toegekend moet worden de teekens in kwestie uitgevonden te hebben, doch om *tot op zekere hoogte* de werkelijke filosofische beteekenis aan te duiden, die hierin vervat is, en om het overige der beteekenis te ontdekken, die nog niet openbaar is. Uit hetgeen hierin vermeld is echter, mag men gerust de gevolgtrekking maken, dat evenals zulks het geval is met zoovele andere filosofische sagen en allegorieën, de uitvinding van den Zodiak en de teekens zijn oorsprong te danken heeft aan het oude Indië.

Wat is dan de werkelijke oorsprong van die teekens, welke filosofische opvatting moeten de Zodiak en de teekens vertegenwoordigen? Zijn de verschillende teekens slechts de vorm en uiterlijke gedaante van de verschillende sterrenbeelden, in de verdeelingen vervat, of zijn het slechts maskers, om de een of andere verborgen beteekenis te bedekken? De eerste veronderstelling is om de beide volgende redenen ten eene male onhoudbaar, n.l.:

1. De Hindoes waren bekend met de praecessie der equinoctiën, hetgeen men gemakkelijk zien kan uit hun werken over astronomie en uit de door hun sterrekundigen uitgegeven alma-

nakken. Dientengevolge waren zij er volkomen van op te hoogte, dat de sterrenbeelden in de verschillende zodiakale verdeelingen niet vast waren. Zij konden derhalve ook geen bepaalde vormen toegekend hebben aan deze bewegende groepen van vaste sterren met betrekking tot de verdeeling van den Zodiak. Toch liet men de namen, die de zodiakteekens aanduiden, onveranderd. Hieruit moet dus de gevolgtrekking gemaakt worden, dat de namen aan de verschillende teekens gegeven, in geen enkel verband staan tot de uiterlijke gedaanten van de sterrenbeelden, die er in vervat zijn.

2. De namen, die door de oude Sanskritsche schrijvers aan deze teekens waren toegekend, en hunne exoterische of letterlijke beteekenis zijn als volgt:

Namen der teekens.	Exoterische of Letterlijke Beteekenis,
1. Meṣa	Ram of <i>Aries</i> .
2. Ṛṣabha	Stier of <i>Taurus</i> .
3. Mithuna	Tweelingen of <i>Gemini</i> (manlijk en vrouwelijk).
4. Karkataka	Kreeft of <i>Cancer</i> .
5. Siṃha	Leeuw of <i>Leo</i> .
6. Kanyā	Maagd of <i>Virgo</i> . 1)
7. Tulā	Weegschaal of <i>Libra</i> .
8. Vṛṣika	Schorpioen of <i>Scorpio</i> .
9. Dhanus	Boogschutter of <i>Sagittarius</i> .
10. Makara	Krokodil of <i>Capricornus</i> .
11. Kumbha	Waterman of <i>Aquarius</i> .
12. Mina	Visschen of <i>Pisces</i> .

1) Virgo-Scorpio, toen slechts de ingewijden wisten, dat er twaalf teekens waren. Virgo-Scorpio werd toen (voor de profanen) gevolgd

De gedaanten der sterrenbeelden in de teekens vervat ten tijde, dat de verdeeling het eerst gemaakt werd, komen in het geheel niet overeen met de vormen van de dieren, kruipdieren en andere dingen door de namen er aan gegeven, uitgeduid. De juistheid van deze bewering kan vastgesteld worden, wanneer men de gedaanten der verschillende sterrebeelden onderzoekt. Want tenzij de vorm van den Krokodil 1) of den kreeft in het leven geroepen wordt door de verbeeldingskracht van den waarnemer, bestaat er zeer weinig kans, dat de sterren zelf aan het blauwe gewelf van den sterrenhemel aan zijn denkbeeld dit figuur zouden ingeven.

Indien de gesternten dan niets te maken hebben met den oorsprong der namen, waarmee de deelen van den Zodiak aangeduid worden, moeten wij naar een andere oorzaak zoeken, die aanleiding tot deze benamingen gegeven kan hebben. Het is mijn doel een gedeelte van het mysterie te onthullen, dat verband houdt met deze zodiak-teekens, alsook om een gedeelte van de verheven opvatting der oude Hindoe filosofie, waaruit zij ontsprongen, te openbaren. De teekens van den Zodiak hebben meer dan één beteekenis. Van één kant bezien, stellen zij de verschillende trappen der

door Sagittarius. In het midden of punt van vereeniging, waar nu Libra staat en op het teeken, dat nu Virgo genoemd wordt, waren twee mystieke teekens ingelascht, die onbegrijpelijk bleven voor de profanen. Ed. The Theosophist.)

1) Dit sterrebeeld werd door de oude Westersche astronomen nooit Krokodil genoemd, doch zij beschreven het als een gehoornde geit en noemden het daarom — *Capricornus*. Ed. The Theosophist.

schepping voor tot den tijd, dat het tegenwoordige stoffelijke heelal met de vijf elementen zijn phenomenaar bestaan begon. De schrijver van *Isis Unveiled* heeft immers in het tweede deel van haar bewonderenswaardig werk vermeld, hoe "de sleutel *zeven malen* omgedraaid moet worden", om de geheele wijsbegeerte te begrijpen, die aan deze teekens ten grondslag ligt. Ik zal echter den sleutel slechts eenmaal omdraaien en den inhoud weergeven van het *eerste hoofdstuk* van de Geschiedenis der Schepping. Het is zeer gelukkig, dat de Sanskritsche namen die door de Arische wijsgeeren aan de verschillende afdeelingen gegeven werden, in zich zelf den sleutel bevatten tot de oplossing van het vraagstuk. Zij onder mijn lezers, die tot op zekere hoogte de oude "Mantra" en de "Tantra-çāstra's" (werken over tooverformules en magie) van Indië bestudeerd hebben, zullen gezien hebben hoe Sanskritsche woorden zeer dikwijls gebruikt worden om een verborgen beteekenis aan te duiden door middel van zekere welbekende en van te voren afgesproken methodes en een stilzwijgende overeenkomst, terwijl de letterlijke beteekenis iets geheel anders is dan wat men er mede bedoelt. Hier volgen een paar regels, die onderzoekers kunnen helpen in het doorzoeken van de diepe beteekenis der oude Sanskritsche benamingen, gebruikt in de oude Arische mythen en allegorieën:

1. Zoek de synoniemen van het gebruikte woord op, die andere beteekenissen hebben.
2. Zoek de getalwaarde op der letters die het

woord samenstellen, volgens de methodes in oude Tāntrische werken vermeld.

3. Onderzoek de oude mythen en allegorieën, zoo deze er zijn, die in eenig speciaal verband tot het woord in kwestie staan.

4. Zet de verschillende lettergrepen om, die het woord samenstellen en onderzoek deze nieuwe samenstellingen, die aldus verkregen worden, hun beteekenis enz.

Ik zal nu eenige der hierboven gegeven regels toepassen op de twaalf teekens van den Zodiak.

I. *Meṣa*. Een van de synoniemen van dit woord is *Aja*. *Aja* nu beteekent letterlijk 1), datgene wat zonder geboorte is en wordt in enkele deelen der Upaniṣaden gebruikt voor het Eeuwige Brahman. Het eerste teeken stelt dus voor *Para-brahman*, de Uit-zich-zelf-bestaande, Eeuwige, Zich-zelf-geuoeg-zijnde Oorzaak van alles.

II. *Ṛṣabha*. Dit woord wordt op verscheidene plaatsen in de Upaniṣaden en de Veda gebruikt om het *Praṇava* (Aum) aan te duiden. Çankarācārya heeft het aldus op meerdere plaatsen in zijn commentaar uitgelegd. 2)

III. *Mithuna*. Zooals dit woord duidelijk aanduidt, is dit teeken bedoeld de eerste androgyne voor te stellen, de *Arḍhanārīçvara*, de dubbel-slachtige Sephira-Adam Kadmon.

IV. *Karkataka*. Wanneer de lettergrepen omgezet worden in de overeenkomstige nummers

1) mannelijke *geit* d. i. *bok*, maar kan worden opgevat als *a-ja*.

2) Voorbeeld: *Ṛṣabhasya* — Chandasam Ṛṣabhāsyā Pradhānasya *Praṇavasya*."

volgens de gewone wijze van omzetting, waarop zoo dikwijls gezinspeeld wordt in Mantra en Tantra çāstra, zal het woord in kwestie worden //

. Dit teeken moet dan blijkbaar voorstellen het heilige *Tetragram*; het Parabrahmatāraka; het Praṇava, opgelost in vier afzonderlijke wezenheden overeenkomende met zijn vier *Mātra's*; de vier *Avasthā's*, Jāgrat (waak) Avasthā, Svapna (droom) Avasthā, Suṣupti (diepe slaap) Avasthā, en Turiya (de laatste toestand, i. e. Nirvāṇa) Avasthā, (tot nog toe in aanleg); de vier toestanden van *Brahmā* genaamd Vaiçvānara, Taijasa (of Hiraṇya-garbha), Prajñā, en Īçvara en voorgesteld door Brahmā, Viṣṇu, Maheçvara, en Sadāçiva; de vier aanzichten van *Parabrahman* n.l. Sthūla, Sūkṣma, Bija en Sākṣi; de vier trappen of toestanden van het Heilige Woord, genaamd Parā, Paçyanṭi, Madhyāma en Vyakhāri; *Nāda*, *Bindu*, *Çakṭi* en *Kala*. Met dit teeken is het eerste viertal voltooid.

V. *Siṃha*. Dit woord bevat op zich zelf een wereld van occulte beteekenissen; en het zou van mij niet voorzichtig zijn in dit artikel de geheele beteekenis te ontsluiëren. Het zal voor het doel van dit artikel voldoende zijn in het algemeen de beteekenis aan te duiden.

Twee synoniemen ervan zijn *Pañcāsyā* en *Hari*, en zijn nummer in de volgorde der zodiakale afdeelingen (dit het vijfde teeken zijnde) wijst duidelijk op het eerste synoniem. Dit synoniem, *Pañcāsyā* wijst er op, dat met dit teeken de vijf *Brahmā's* bedoeld zijn. *Īçāna*, *Aghora*, *Tatpuruṣa*,

Vāmadeva en Sadyojāta, *de vijf Buddha's*. Het tweede synoniem wijst erop, dat het Nārāyaṇa is, de Jīvātman of Pratyagātman. (De *Çukarahasya-Upaniṣad* zal aantonen, dat de oude Arische wijsgeeren Nārāyaṇa als de Jīvātman beschouwden.¹⁾ De Vaiṣṇaviten mogen dit niet erkennen, doch ik, als een Advaitin beschouw de Jīvātman als identisch met Paramātman in Zijn werkelijk inwezen, ontdaan van Zijn gewaande attributen, geschapen door Ajñāna of Avidyā- onwetendheid). De Jīvātman is terecht geplaatst in het vijfde teeken rekenende van Meṣa, daar het vijfde teeken de *Putrasthāna* is, het huis van den zoon, volgens de regels der Hindoesche astrologie. Het onderhavige teeken stelt voor Jīvātman, als het ware de zoon van Paramātman. (Ik zou hier aan toe kunnen voegen, dat het ook den waren Christus voorstelt, den gezalfden zuiveren geest, alhoewel zendelingen over deze uitlegging het voorhoofd zullen fronsen²⁾).

Ik wil hier alleen aan toevoegen, dat tenzij de aard van dit teeken geheel begrepen wordt, het

1) In zijn laagsten en meest stoffelijken toestand, als het levensbeginsel, dat de stoffelijke lichamen van de dieren en planten werelden enz. belevendigt. Ed. The Theosophist.

2) En toch is dit waar. De Jīvātman in den Microcosmos, (mensch) is dezelfde geestelijke essence, die den Macrocosmos (heelal) bezielt, terwijl de differentiatie of het specifieke verschil tusschen de beide Jīvātma's zich slechts voordoet in de beide toestanden of hoedanigheden van een en dezelfde Kracht. Derhalve is "de zoon van Paramātman een eeuwige wederkeerige betrekking van den Vader-Oorzaak, Puruṣa zich manifesteerend als Brahmā of het "gouden ei", dat Virāj het heelal, wordt. Wij zijn "allen geboren door Aditi uit het water", (Hymns of the Maruts, X. 63, 2) en "Zijn werd geboren uit Niet-zijn" (Rg. Veda, Maṇḍala i, Sūkta 166). Ed. The Theosophist.

onmogelijk zal zijn de werkelijke opvolging en ware beteekenis der drie volgende teekens te begripen. De elementen of wezenheden, die in dit teeken slechts een bestaan in aanleg hebben, worden in de drie volgende teekens duidelijk afzonderlijke wezenheden. Hun vereeniging tot een enkel wezen leidt tot de vernietiging van het fenomenale heelal en de erkenning van den zuiveren geest, terwijl hun afscheiding de tegenovergestelde uitwerking heeft. Het voert naar een stoffelijk aard-gebonden bestaan en laat ons de schilderijen-zaal van Avidyā (onwetendheid) en Māya (begoocheling) zien. Indien de juiste spelling van den naam, waarmede het onderhavige teeken aangeduid wordt, juist begrepen wordt, zal men gemakkelijk begripen, dat de volgende drie teekens niet zijn, wat ze behoorden te zijn. Kanyā of de Maagd en Vṛṣika of de Schorpioen, zouden samen één teeken vormen, en Tulā moet genoemd teeken opvolgen, indien het dan noodig is om een afzonderlijk teeken te hebben van dien naam. Een scheiding tusschen Kanyā en Vṛṣika werd echter teweeg gebracht door het teeken Tulā tusschen deze beiden in te schuiven. Het doel van deze scheiding zal begrepen worden door de beteekenis der drie teekens te onderzoeken.

VI. *Kanyā* beteekent een maagd en stelt Çakti of Mahāmāyā voor. Dit teeken is de zesde Rashi of afdeeling en duidt aan, dat er zes primaire krachten in de natuur zijn. Deze krachten hebben verschillende stellen namen in Sanskritsche filosofie. Volgens één stelsel van naamgeving worden ze

als volgt genoemd: (1) Parāçakṭi; (2) Jñānaçakṭi; (3) Icchāçakṭi (wilskracht); (4) Kriyāçakṭi; (5) Kuṇḍaliniçakṭi en (6) Mātrikaçakṭi. 1)

1) Parāçakṭi: Letterlijk de groote of opperste kracht of macht. Het beteekent en houdt in de Krachten van licht en warmte.

Jñānaçakṭi: Letterlijk de kracht van het verstand of de kracht van werkelijke kennis en wijsheid. Het heeft twee aanzichten:

I. Hier volgen eenige van zijn openbaringen wanneer geplaatst onder den invloed of toezicht van stoffelijke omstandigheden.

(a) De kracht van het verstand bij het verklaren onzer gevoels. (b) De kracht om vroegere ideeën terugteroepen (herinnering) en om toekomstige verwachtingen op te roepen. (c) De kracht, die zich vertoont in wat de moderne psychologen "de wet der associatie" noemen, die het in staat stelt om blijvende banden tusschen verschillende groepen van gewaarwordingen en mogelijkheden van gewaarwording te vormen, aldus het idee of denkbeeld van een uitwendig voorwerp vormend. (d) De kracht om onze ideeën aan elkaar te verbinden door een geheimzinnige schakel van het geheugen, en aldus het begrip van zelf en individualiteit vormend.

II. Hier volgen eenige zijner manifestaties wanneer bevrjdt van de boeien der stof:

(a) Helderziendheid. (b) psychometrie.

Icchāçakṭi: Letterlijk de kracht van den wil. De meest gewone openbaring ervan is de voortbrenging van zekere zenuw stroomingen, welke die spieren in beweging zetten, noodig voor de verrichting van het verlangde ding.

Kriyāçakṭi: De geheimzinnige kracht der gedachte, die door zijn ineigene energie in staat is uitwendige, tastbare, fenomenale resultaten te voorschijn te brengen. De ouden waren van oordeel dat eenig denkbeeld zich uitwendig manifesteren zal, indien men zijn aandacht er sterk op concentreert. Op gelijke wijze zal een intense wilsdaad gevolgd worden door het verlangde gevolg.

Een Yogin verricht zijn wonderen meestal door middel van Icchāçakṭi en Kriyāçakṭi.

Kuṇḍaliniçakṭi: letterlijk de macht of kracht, zich bewegend in een kronkelend of gebogen pad. Het is het universeele levensbeginsel, dat zich overal in de natuur openbaart. Deze kracht bevat in zich de beide groote krachten van aantrekking en afstooting. Electriciteit en magnetisme zijn er slechts manifestaties van. Dit is de kracht of macht die "de voortdurende aanpassing van innerlijke verboudingen tot uiterlijke betrekkingen" tot stand brengt, hetgeen volgens Herbert Spencer de essence van het leven is, en "de voortdurende aanpassing van uiterlijke aan innerlijke betrekkingen", wat de basis vormt der zielsverhuizing of punarjanman (wedergeboorte) volgens de leeringen der oude Hindoesche wijsgeeren.

Een Yogin moet deze kracht of macht geheel aan zich ondergeschikt

Deze zes krachten worden in hun vereeniging voorgesteld door het Astrale Licht. 1)

VII. *Tulā*. Wanneer wij dit woord volgens de methode, waarop hierboven gezinspeeld werd, in nummers omzetten, verkrijgen wij het getal, zes en dertig. Dit teeken moet derhalve klaarblijkelijk *de 36 Tattva's* voorstellen. (Het aantal der Tattva's verschilt naar gelang van de gezichtspunten van verschillende filosofen; in het algemeen door de *Çakteya's* echter en door verscheidene der oude *Rşis*, zooals *Agastya*, *Durvāsa* en *Paraçrama* en anderen, wordt het aantal der Tattva's als zijnde zes en dertig vermeld.) *Jivatman* verschilt van *Paramatman*, of om hetzelfde te zeggen met andere woorden, "*Baddha*" verschilt van "*Mukta*", 2) daar dit als het ware gevat is in deze 36 Tattva's,

maken voordat hij *Mokṣa* bereiken kan. Deze kracht is in werkelijkheid de groote slang uit den Bijbel.

Mātrikāçakti: Letterlijk de macht of kracht van letters, spraak of muziek. De geheele oude Mantra-*Çāstra* behandelt als haar stof deze macht of kracht in al haar openbaringen. De macht van het Woord, waarvan Jezus Christus, spreekt is een openbaring van deze *Çakti*. De invloed van muziek is een van zijn gewone manifestaties. De macht van den wonderbaarlijken, onuitsprekelijken Naam, vormt de kroon van deze *çakti*.

De moderne wetenschap heeft slechts ten deele de eerste, tweede en vijfde dezer bovengenoemde machten of krachten onderzocht, doch verkeert ten eene male in het duister betreffende de overige krachten.

1) Zelfs de naam *Kanyā* (Maagd) doet zien hoe al de oude esoterische stelsels met elkaar in overeenstemming waren wat betreft hun fundamenteele leeringen. De Kabalisten en de hermetische wijsgeeren noemen het Astrale Licht "*de Hemelsche Maagd*". Het Astrale Licht in zijn eenheid is het zevende, en vandaar zijn de zeven beginselen verspreid in elke eenheid, of de zes en EEN, twee driehoeken en een kroon. Ed. The Theosophist.

2) Zooals het Oneindige verschilt van het Eindige, en het Onbepaalde van het Bepaalde. Ed. The Theosophist.

terwijl de ander vrij is. Dit teeken bereidt den weg tot den aardſchen Adam, tot Nara. Als het embleem van Nara is het terecht geplaatſt als het zevende teeken.

VIII. *Vṛṣika*. Bij oude wijsgeeren vindt men vermeld, dat de zon, wanneer hij zich bevindt in deze afdeeling of Rāṣni, Viṣṇu genoemd wordt. (Zie de twaalfde Skandha van de Bhāgavata.) De bedoeling van dit teeken is Viṣṇu voor te ſtellen. Viṣṇu beteekent letterlijk, *datgene wat uitgebreid is*, uitgebreid als *Viçva of Heelal*. Zuiver genomen is Viçva zelf Viṣṇu. (Zie de commentaar op Viṣṇusahasranāma van Caṇkarācārya). Ik heb reeds te kennen gegeven hoe Viṣṇu de *Svapnāvasthā* of droom toestand vertegenwoordigt. Het onderhavige teeken duidt aan het heelal in gedachte of het heelal in het Goddelijke ontwerp.

Het ſtaat terecht geplaatſt tegenover Ṛṣabha of Praṇava. Van Praṇava benedenwaarts analyſeerend, leidt dit tot het Heelal der Gedachten, en ſynthese van de laatſtgenoemde opwaarts tot Praṇava (Aum). 1) Wij zijn nu gekomen aan den idealen ſtaat van het heelal, voorafgaande aan het moment, dat het een ſtoffelijk beſtaan zal voeren. De uitzetting van de *Bija* of oerkern tot het heelal is ſlechts mogelijk wanneer de 36 "Tattvas" tuiſſchen Māyā en Jivātman geplaatſt zijn. 2) De

1) De S. ſpelling is OM, maar daar 't een ſamentrekking is van drie klanken, is 't wel goed het door drie letterteekens weer te geven, maar dan liever A U M.

2) Zesendertig is drie maal twaalf, of negen Tetraktis, of twaalf Triaden, het allerheiligſte getal der Kabaliſtiſche of Pythagoreiſche getallen. Ed. The Theosophist.

droomtoestand wordt teweeggebracht door bemiddeling van deze "Tattva's". Het bestaan dezer Tattva's, veroorzaakt het bestaan van *Hansa*. Met de vrijmaking van deze Tattva's begint de opwaartsche synthese naar Praṇava en Brahman en zet *Hansa* om in *So'ham*. Daar het de bedoeling is de verschillende trappen der schepping van Brahman nederwaarts tot het stoffelijk heelal voor te stellen, zijn de drie teekens Kanyā, Tulā en Vṛṣika geplaatst in hun tegenwoordige volgorde, als drie onderscheidene teekens.

IX. *Dhanus* (Sagittarius). In nummers omgezet, is deze naam gelijkwaardig met negen, en de onderhavige afdeeling is de negende, tellende van Meṣa. Dit teeken wijst derhalve duidelijk op de negen *Brahmā's*, de negen Prajāpati's, die den Demioergos hielpen bij den bouw van het stoffelijk heelal.

X. *Makara*. Het is nog al moeilijk om dit woord te verklaren; toch bevat het in zich zelf de sleutel tot de juiste uitlegging. De letter *Ma* is gelijkwaardig met het getal vijf en *Kara* beteekent hand. Nu is in Sanskrit *Tribhuja* een driehoek, *bhuja* of *kara* (beide zijn synoniemen) beteekenen een zijde. Makara of Pañcakara beteekent dus een *Vijfhoek*.¹⁾

Makara nu is het tiende teeken en de term "Daṣaḍiṣa" wordt gewoonlijk door Sanskritsche

1) Zie het artikel in het Augustus-nummer (1881) "The Five-Pointed-Star" waar wij beweerden dat de vijfpuntige ster of het pentagram de vijf ledematen van den mensch voorstelt. Ed. The Thensophist.

schrijvers gebruikt om de vlakken of zijden van het heelal aan te duiden. Het onderhavige teeken moet de zijden van het heelal voorstellen en wijst er op, dat de vorm van het heelal door *vijfhoeken* begrensd wordt. Indien wij aannemen, dat de vijfhoeken regelmatige vijfhoeken zijn (vooropstellende of aannemende, dat het heelal regelmatig gebouwd is) zal de vorm van het stoffelijk heelal natuurlijk een *twaalf-vlak* zijn, het geometrisch model nagevolgd door den Demioergos bij den opbouw van het stoffelijk heelal. Indien *Tulā* naderhand uitgevonden werd en indien er in plaats van de drie teekens *Kanyā*, *Tulā* en *Vṛṣika*, er aanvankelijk slechts één teeken was, dat *Kanyā* en *Vṛṣika* in zich samenvatte, zou het teeken, dat wij nu behandelen, onder het oude systeem het achtste zijn, en het is een opmerkelijk feit dat Sanskritsche schrijvers gewoonlijk ook spreken van *aṣṭaḍiṇa* of de ruimte door acht vlakken begrensd. Het is zeer goed mogelijk dat het getal van acht (*aṣṭa*) tot tien (*diṇa*) veranderd werd, toen de vroeger bestaande Virgo-Scorpio in drie afzonderlijke teekens gedeeld werd.

Ook kan *Kara* beschouwd worden de uitstekende driehoeken van de vijfpuntige ster voor te stellen. Dit figuur kan men ook een soort van regelmatige vijfhoek noemen. 1) Indien deze uitlegging aangenomen wordt, stelt deze *Rāci* of teeken den microcosmos voor. Doch de microcosmos of de wereld der gedachte wordt in werke-

1) Zie Todhunter's Spherical Trigonometry, p. 143.

lijkheid voorgesteld door *Vṛṣika*. Van een objectief standpunt bezien wordt de microcosmos voorgesteld door het menschelijk lichaam. *Makara* kan dan beschouwd worden zoowel microcosmos als macrocosmos voor te stellen, als uitwendige voorwerpen van gewaarwording.

In verband met dit teeken zal ik hier een paar belangrijke feiten vermelden, die ik gaarne in de aandacht aanbeveel van hen, die belang stellen in het onderzoek naar de oude occulte wetenschappen van Indië. Door de oude wijsgeeren wordt in het algemeen aangenomen, dat de macrocosmos met den microcosmos gemeen heeft, dat beide zoowel een *Sthūla-Çarīra* als een *Sūkṣma-Çarīra* hebben. Het zichtbare heelal is het *Sthūla-Çarīra* van Viçva; de oude filosofen meenden, dat als onderlaag voor dit zichtbare heelal, er een ander heelal is, — we zouden het misschien het heelal van het Astrale Licht kunnen noemen, — de werkelijke wereld der Noumena, de ziel als het ware van dit zichtbare heelal. In enkele passages van de Veda en de Upaniṣaden wordt er in bedekte termen op gezinspeeld, dat dit verborgen heelal van Astraal Licht voorgesteld moet worden als een *Twintigvlak*. Het verband tusschen een twaalf- en een twintigvlak is een zeer bijzonder en belangrijk, hoewel de figuren zoo geheel ongelijk aan elkaar schijnen te zijn. Men zal het verband begrijpen door de hieronder beschreven meetkundige constructie. Omschrijf een bol om een twintigvlak; laat loodlijnen neer uit het middenpunt van den bol op de vlakken en

trek deze door tot aan den omtrek van den bol. Indien nu de snijpunten verbonden worden, ontstaat een twaalfvlak in den bol. Op soortgelijke wijze kan een twintigvlak uit een twaalfvlak gemaakt worden. 1) Het volgens de bovenbeschreven constructie ontstane figuur zal het heelal van stof en het heelal van Astraal Licht zooals ze werkelijk bestaan voorstellen. Ik zal er nu niet toe overgaan aan te toonen hoe het heelal van Astraal Licht gezien kan worden in het licht van het twintigvlak. Ik vermeld hier alleen, dat deze opvatting van de Arische wijsgeeren niet beschouwd moet worden als slechts "theologisch gebazel" of als het resultaat van wilde fantasie. De werkelijke beteekenis dezer opvatting kan geloof ik uitgelegd worden door verwijzing naar de psychologie en de physische wetenschap der ouden. Doch ik moet hier eindigen en overgaan tot de beteekenis van de beide resteerende teekens.

XI. *Kumbha* (of Aquarius). Wanneer het woord door getallen wordt voorgesteld, is het gelijkwaardig met veertien. Men ziet dan gemakkelijk dat deze afdeeling bedoeld is om de *Caturdaśa-Bhuvana* of de veertien loka's, waarover in Sanskritsche werken gesproken wordt, voor te stellen.

XII. *Mina* (of Pisces). Dit woord weer wordt door vijf voorgesteld, wanneer men het in getallen schrijft, en is klaarblijkelijk bedoeld het denkbeeld van *Pañcamahābhūta* of de vijf *elementen* over te brengen. Het teeken doet ook denken dat

1) Zie Todhunter's Spherical Trigonometry, p. 141. Art. 193.

water, niet het gewone water, doch de universeele oplossende vloeistof der oude alchemisten, het meest belangrijke is onder de genoemde elementen.

De taak die ik mijzelf in dit artikel gesteld had, heb ik nu volbracht. Het ligt niet in mijn bedoeling de oude theorie der schepping zelf te verklaren, doch het verband aan te toonen tusschen die theorie en de zodiakale verdeeling. Ik heb hier slechts een zeer klein gedeelte der filosofie in deze teekens verborgen, aan het licht gebracht. De sluier die met vaardigheid geworpen was over zekere gedeelten van het mysterie, verbonden aan deze teekens door de oude wijsgeeren, *zal nooit opgelicht worden tot vermaak of leering van het oningewijde publiek.*

De feiten in dit artikel vermeld samenvattend, is de inhoud van het eerste hoofdstuk van de geschiedenis van dit heelal als volgt:

- (1). Het Zelf-bestaande, eeuwige Brahman.
- (2). Praṇava (Aum).
- (3). De androgyne Brahma, of de tweeslachtige Sephira-Adam Kadmon.
- (4). Het Heilige Tetagram- de vier mātra's of Praṇava — de vier Avasthā's — de vier toestanden van Brahma — de Heilige Tāraka.
- (5). De vijf Brahma's — de vijf Buddha's — gezamenlijk de Jivatman vertegenwoordigend.
- (6). Het astrale licht — de Heilige Maagd — de zes krachten in de natuur.

- (7). De zes en dertig Tattva's geboren uit Avidyā.
- (8). Het heelal in gedachte — de Svapna-Avaṣṭhā — de microcosmos uit een subjectief gezichtspunt bezien.
- (9). De negen Prajāpati's — de helpers van den Demioergos. ¹⁾
- (10). De vorm van het stoffelijk heelal in den geest van den Demioergos — het *twaaflvlak*.
- (11). De veertien loka's.
- (12). De vijf elementen.

De geschiedenis der schepping en van deze wereld van het begin tot op den tegenwoordigen tijd is samengesteld uit *zeven* hoofdstukken. Het *zevende* hoofdstuk is nog niet voleindigd. H. P.

1) De Kabalistische Sephiroths kwamen te voorschijn uit Sephira; de tiende en de hoofd Sephiroth zijn identiek. Drie drieën-heden of triaden met hun te-voorschijn-brengend beginsel uit de mystieke Pythagoreische Decade, wier aller som den geheelen Kosmos voorstelt. Ed. The Theosophist).

